

גליון היכל הקודש

מוצאי החג	הדלקת הנרות	ירושלים
7:25	5:38	ירושלים
7:29	5:54	בני ברק
7:26	5:47	בית שמש
7:26	5:47	מודיעין עילית
7:23	5:40	צפת
7:24	5:32	יבנאל
7:26	5:46	אלעד
7:25	5:47	חיפה

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 3 (573)

יום טוב סוכות, שעת תשפ"ג ג' לפ"ק

שיעורים כסדרן | נ"ך: מלכים ב' ג' ד' | בבלי: כתובות צ"ו | ירושלמי: עבודה זרה ל"ה | תוספתא: שבת י"א | רמב"ם: זכיה ומתנה ז'

מוהרא"ש מספר

הספה הקדושה

המצוה של ספה היא מצוה מאד מיחדת, יותר מכל המצוות. יהודי נכנס לספה עם כל הגוף, עם כל הבגדים ועם הנעלים, אוכלים ושותים בספה, ישנים בספה, וכל הדברים האלו הם חלק מהמצוה של ספה, כל הדברים הללו יש להם את הקדושה של הספה הקדושה.

כשיהודי יושב בספה הוא מסבב עם השם יתברך מכל הצדדים, לכן צריכים להיות מאד שמחים כשזוכים להיות בספה. כל פעם שנגנסיים לספה הקדושה, אוכלים בספה, ישנים בספה, יש עוד מצוה, איפה יש דבר יותר נעים מזה? <<<<

מילה של התחזקות

חינוך זה יסוד היסודות אצל עם ישראל: אם לא מחנכים את הילדים בשהם עדין צעירים עלולים חס ושלום לאבד אותם. כמה יותר מקדם שמחנכים את הילדים שהם יתנהגו בעדינות ירוו מהם יותר נחת, כפי שרובנו אומר (ספר המידות אות בנים, סימן סה): "צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו".

מהיום עד אחרי סכות אין לילדים למודים; ועל ההורים לשמר עליהם, שהילדים יתפללו וילמדו כל יום, כמו בן צריכים לשמר על הילדים איפה הם נמצאים ועם מי הם מסתובבים. בעת מגיע החג כשיושבים שעות ארבות בבית הנכנסת, וצריכים לשמר היטב על הילדים עם מי הם מסתובבים בחוץ; אי אפשר לדעת מה קורה עם הילד בשעה שהוא מסתובב בחוץ יש אנשים חולים שאורבים על הילדים רחמנא לצלן.

בשלחן ערוך כתוב (אורח חיים, סימן תרנז, סעיף א): "קטן היודע לנענע לולב בדינו - אביו חייב לקנות לו לולב, כדי לחנכו במצות", אצלנו נוהגים שלכלם יש ד' מינים של עצמם אפילו הילדים המאד קטנים. יש מקומות שלא נוהגים כך, זה כי פעם היה דבר יקר שיהיה לכל אחד ד' מינים, כפי שהערוך השלחן אומר (סימן תרנז, סעיף ב): "אבל אצלנו, הלואי שיהיה ביד משפחה אחת לקנות לעצמם הארבעה מינים, וגם זה אינו מצוי", לכן לא קנו, חבל שהילדים לא ישתתפו בכל התפלות במשך חג הסכות - הלל, נענועים והושענות.

כמו בן ישנים עם הילדים בספה; כך הם גדלים עם המצוות הקדושות, והם גם ירצו לקיים אותם לאחר מכן.

(הונטרס פרייליכע טעג, סוכות תשפ"ג)

דוארט על החג

והגו בעדנו משלהובוי ומדינוי דצדק. החיד"א הקדוש תקן לומר בכל חג תפלה בשעת פתיחת ההיכל, בסכות מבקשים בזה הלשון: "והגו בעדנו משלהובוי ומדינוי דצדק", שהשם ישמר אותנו מהאש והדין הבאים מ'צדק', צריך להבין מה הפרוש של התפילה שמבקשים שיהיו שמורים מ'צדק'?

וכך גם כתוב באדרא זוטא (זהר הקדוש פרשת האזינו), רבי שמעון בן יוחאי העיד על עצמו ביום שהוא הסתלק מזה העולם, שלושה דברים, הדבר הראשון (שם, דף רפח:): "אסהדנא עלי לכל אליו דהקא, דהא מן יומאי לא בטילנא אליו ג' סעודתי", אני מעיד על עצמי שלא הפסדתי אף שבת מלאכל שלוש סעודות. הדבר השני (שם, דף רצא:): "אסהדנא עלי דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא", אני מעיד על עצמי שכל ימי חיי חפיתי ליום שאסתלק מזה העולם. הדבר השלישי (שם, דף רצב:): "אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי", עוד אני מעיד על עצמי, שכל ימי הצטערתי, שהעולם לא ישרף על ידי האש והדין השייכים ל'צדק'. מה הפרוש של זה, מה הסכנה הגדולה של 'צדק'?

ישנם בודאי סודות עמקים מה הפונה האש והדין הבאים מ'צדק', אבל מוהרא"ש למד אותנו, מעבר לסודות העמקים שנחפש מה אפשר לקבל ביד, דהינו מה אני יכול ללמד מזה, חשבתי הסבר פשוט אותו אנחנו יכולים להבין, 'צדק' - הפונה צדק, אדם שמחפש להיות צדק, עם אשתו, עם השכנים, עם ההורים, עם המשפחה, אדם כזה פשוט נשרף, הוא לא יכול להסתדר עם אף אחד, הוא לא יכול להמשיך בחיים שלו ולעבוד את השם כמו שצריך, כי הוא פשוט צדק.

מוהרא"ש היה תמיד משנן אתנו את הפתגם: "תהיה חכם ואל תהיה צודק", זהו סוד ההצלחה - לא לחפש להיות צודקים אלא להיות חכמים, כל הבטחות, והמחלוקות מתחילות כשהאדם מחפש להיות צודק, זה מה שרבי שמעון בן יוחאי אומר ביום הסתלקותו: אני מעיד על עצמי שכל ימי נזהרתי שלא לפל ל'צדק', אף פעם לא נסיתי להיות צודק.

זה מה שאנו מבקשים בשעת פתיחת ארון הקודש: "רבונו של עולם תעזר לי שלא ארצה כלום, אני רוצה להיות בטל ומבטל אליך אבא שבשמים, שאהיה מרצה איך שזה".

זה מה שאפשר לזכות בסכות כשיושבים בספה, מסובבים לגמרי עם השם יתברך, מבקשים אז מהשם יתברך שנזכה להיות בטלים ומבטלים לגמרי אליו יתברך, שנאמין ששום דבר לא קורה מעצמו, אפילו עלה שנושר מהעץ זה גם מהשם יתברך, לכן לא שוף בכלל לריב עם אחרים.

וזאת הדרגה הכי גבוהה אליה יכול יהודי להגיע בזה העולם, שהוא יהיה דבוק בהשם יתברך, מהי דבקות בהשם יתברך? אומר הבעל שם טוב הקדוש: "אמונה זה דבקות", אדם שמחזיר בעצמו את השם יתברך, הוא מאמין שהכל זה מהשם יתברך, וכל מה שעובר עליו זה מהשם יתברך - הוא דבוק בו יתברך.

(אשר היה אל יואל, סוכות תשפ"ב)

להסתכל על האתרוג - עינים טובות

רבנו אומר (ספר המדות, רפואה חלק ב', סימן ד): "הסתכלות על אתרוג הוא רפואה לכאב עינים". אומר מוהרא"ש זכרוננו לברכה, שזה עוזר גם ברוחניות וגם בגשמיות, בגשמיות, אם למישהו כואב העינים שישתכל על האתרוג וזה יתרפא. ברוחניות, כשאדם רואה שהוא לא יכול לשמר על העינים, הוא חיב להסתכל על דברים אסורים. שישתכל על האתרוג ותהיה לו רפואה. עם האתרוג ביד זהו זמן מתאים לבקש מהשם יתברך שיהיה לנו כבר רפואה שלמה בעינים.

אפשר להוסיף, מה עוד הכונה 'רפואה לכאב עינים', שהאדם יקבל 'עינים טובות', שהוא יתחיל להסתכל בעין טובה על אנשים, שיפרגן למישהו אחר. כמו שמביא מוהרא"ש (פעלת הצדיק, סימנים תקכו, תקכח) את הספור שקרה ביום חתנת בתו של רבנו, שהמחתן רבי אריה ליבוש מוואלטשיסק קבל התעוררות לפני החפה, אז הוא הגיע לרבנו להזכיר את עצמו, והוא בקש מרבנו: "תתפללו עלי בחפה, יש לי עינים רעות, אני לא מפרגן לשני וכו'", ענה ואמר לו רבנו: "אני יודע שיש לך עינים רעות, כי אם היו לך עינים טובות היית נוסע ועושה את החתנה אצלי, ולא שאני אבוא אליך".

אבל כדי לראות טוב אצל השני צריך קדם להסתכל בעין טובה על עצמנו, כמו שמוהרא"ש מביא הרבה פעמים באשר בנחל את הספור, שרבי נתן פגש פעם את חברו לאחר שהוא לא ראה אותו תקופה ארכה, קראו לו ר' מאיר מטעפליק, רבי נתן נתן לו שלום עליכם, ושאל אותו: "מה שלום פלוני שגר בעירך?" ענה לו ר' מאיר: "הוא לא שוה כלום" ממשיך רבי נתן ושואל: "ומה עושה החבר הזה והזה?" עונה לו שוב ר' מאיר: "הוא לא מתאים לכלום", כך בטל החבר כל אחד ואחד עליו התענגו רבי נתן, רבי נתן מאוד התפלא מה קרה עם כל האנשים האלו שאף אחד לא שוה כלום... שואל אותו רבי נתן: "ומה אתה עושה?" עונה ר' מאיר בקול שבור: "מה אני יגיד? אני לא מתאים לכלום", אומר לו רבי נתן: "כעת אני כבר מבין למה אתה לא רואה טוב אצל אחרים, כי אתה בעצמך שבור מאוד, לכן אתה רואה רע אצל כלם, אם תתחיל לראות את הטוב שבה - כבר תראה גם את הטוב אצל אנשים אחרים".

איך אפשר לראות את הטוב של עצמנו, אם נשמח עם כל דבר טוב שעושים להשם יתברך, מודים להשם יתברך "ברוך השם אני מנגע ד' מינים", "ברוך השם אני שומר שבת וחג". וכן הלאה כל הדברים הטובים שעושים.

ממוץ של תבואה - עושים סכה

מוהרא"ש אומר, ממה עושים סכה? איזה סכה כשר לסכה? מוץ של תבואה, הלכלוך שזורקים לפח, כמו שהגמרא אומרת (סכה יב.) אם אדם יסוף את סכתו עם תבואה, אם אדם יסוף את סכתו עם ענבים - הסכה פסולה, השם רוצה שנסוף דוקא עם 'פסלת גרן ויקב', להראות לנו אדם חושב 'אני לא שוה כלום', 'אני פסלת', אומרים לו: "ממך אפשר לבנות סכה!" הקדוש ברוך הוא עשה מזה מצוה יפה, שגשבו שמונה ימים בסכה שמספכים אותה עם פסלת, להראות לנו שאפלו אדם נחות כזה יש לו גם דברים טובים שהוא צריך לשמח אתם.

(אשר היה אל יואל - סיכות תשפ"ב)

כשיהודי יודע שכשהוא יושב בסכה, השם יתברך יושב אתו שם, הוא בוודאי ינצל את הזמן לשוחח עם השם יתברך. הפסוק אומר (ישעיה כ"ו, כ) "לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", כשיהודי יושב בסכה הוא נעול בחדר עם השם יתברך בעצמו, כל מילה שהוא מדבר אל השם יתברך בסכה נשמעת ומתקבלת, ואפשר לפעל שם אצל השם יתברך את כל הדברים הטובים שצריכים.

בשלחן ערוך כתוב (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד) שאפשר להתפלל בתוך סכה או מחוץ לסכה, איך שרוצים, הפוסקים אומרים שם (מגן אברהם, סעיף קטן ט"ז) שאם האדם יכול להתפלל ברוגע בסכה שיתפלל שם, אבל אם יש בית הכנסת בעיר שילך להתפלל שם. את זה קצת קשה להבין, וכי באיזה עיר אין בית הכנסת? ולמה עדיף שיתפללו בסכה כשיותר רגוע שם? אלא התרוץ הוא ששניהם אמת, בתפלות הרגילות שחרית מנחה ומעריב, צריכים בוודאי ללכת לבית הכנסת להתפלל במנוח, אבל כשהוא מגיע לתפלות האישיות, מה שרבנו הקדוש למד אותנו שכל יהודי ידבר ויבקש מהשם בשפה שלו, את זה טוב לעשות בסכה. איפה יש עוד רגע גדול מזה שיהודי יודע ומרגיש שהוא יושב עם השם יתברך בעצמו בחדר, זה הרי פותח את הלב, זה הרי מביא רגע לנפש, ולכן טוב מאד לדבר אל השם כיושבים בסכה.

במיחד היא הסכה מקום טוב לבחור לבקש מהשם על שידוך. חז"ל אומרים (ערכין ג') על הפסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסוכות תשבנו שבועת ימים", תשבנו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; שישבו בסכה עם האישה. ולכן כשבחור מתישב בסכה יש לו טענה טובה להשם, "רבנו של עולם, אמרת שישבו בסכה עם האישה, אני פה בסכה, עשיתי את החלק שלי, עכשיו אתה צריך לתת לי אישה, שאוכל לקים את המצוה בשלמות".

עוד יותר אומר רבנו הקדוש (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן מ"ח) שהמצוה של סכה מסגלת לילדים, יוצא מזה שלבחור השם יתברך צריך לעזור שיתחתן כבר ויקים בית יהודי ושיהיו לו ילדים. לכן בסכה זה המקום הכי טוב לבחור להתפלל על שידוך.

הבה ננצל את הזמן כשאנחנו יושבים בסכה הקדושה, להשאיר שם את כל החבילה של הצרות והבעיות שלנו. אנשים סובלים לצערנו הרבה קשיים ויסורים, לכל אחד יש את חבילת הצרות האישית שלו שהוא סוחב עמו ולא יכול להפטר ממנה, העצה היחידה לצאת מכל הצרות היא רק לדבר על זה עם השם יתברך. בשקט, כשאף אחד לא שומע, שאדם ישיח את זה להשם יתברך בשפה שלו, שיספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו, כמה הוא סובל בחיים והוא לא יכול להסתדר. כמו שהיה מוצא חבר איתי וקרוב והיה בוכה לו ומספר לו כל מה שעובר עליו, אותו דבר והרבה יותר מזה, צריכים לעשות אל השם יתברך, כי לאדם הרי מתבישים לספר את כל הפרטים, לא כל דבר אפשר להרשות לעצמו לגלות לכן אדם, אפילו שהוא החבר הכי טוב שלו. אבל להשם יתברך כן יכולים לספר הכל, השם יתברך עומד ומחכה לשמוע כל מילה שאדם שופך את לבו, והשם יתברך עוזר לכל בן אדם שמגיע אליו ומבקש ממנו את העזרה שלו. ואת זה יכול לעשות כל יהודי, מתי ואיפה שהוא רק נמצא, אבל בסכה הקדושה יותר קרובים אל השם יתברך וכשיהודי מנצל את ההזדמנות ומשיח את כל לבו להשם יתברך בסכה, אז הוא יכול לזכות שכשיפרד מהסכה הקדושה אחרי החג, באותו זמן הוא גם יפרד מכל הצרות והבעיות שלו, שיהיו לו רק חיים מאשרים ושמחים מכאן והלאה.

להרגיש טעם בסכה

העקר צריכים לדבר הרבה להשם, זה ההכנה הכי טובה לחג הקדוש, וזה דבר שכל בן אדם יכול לעשות. רבי נחמן טולטשינער ז"ע היה תלמיד של רבי נתן ז"ע, הוא היה משמש הרבה את רבי נתן, פעם בערב סכות הוא בנה את הסכה לרבי נתן, ובלילה כשהוא ישב בסכה עם רבי נתן הוא אמר "כשבן אדם מתנגע כל היום לבנות את הסכה, הוא מרגיש טעם אחר בסכה..." אמר לו רבי נתן על זה, "זה עוד לא נסית, לבקש כל היום מהשם יתברך, 'השם, אני רוצה להרגיש טעם בסכה', איזה טעם מרגישים אחר כך בסכה..."

כשמגיע לפני חג, ולפני מצוה מיחדת, או לפני כל זמן מיחד, יהודי רוצה להכין את עצמו לחג, להכין את עצמו למצוה, והוא לא יודע מה ואיך לעשות את זה, צריכים לדעת שהעקר זה לדבר אל השם יתברך ולבקש מהשם שירגישו טעם בחג ובמצוה, לבקש מהשם יתברך לעבור בנעימות ובשמחה, שיגעשו כל מה שצריכים לעשות כמו שצריך, שייקבלו מהחג הכל על הצד הכי טוב והכי יפה. אי אפשר לתאר את הגדולה של יהודי שזוכה לדבר אל השם יתברך בשפה שלו, כמו שמדברים לחבר קרוב. כל מילה שמדברים להשם יתברך עושה רעש אדיר בשמים, ופותחת לאדם כל הדלתות והשערים.

(קונטרס חג סוכות)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

ראש השנה הנעלה אצל רבינו הקדוש באומן

הישיבה שיחה יפה למטה בחדר האוכל, ראש הישיבה אמר שבאמת צריכים ללכת הביתה מיד לאחר התפילה ולעשות את הסעודה, אבל עכשיו אין ברירה, צריך להכין את בית המדרש. ראש הישיבה מסר שיחה על הודיה והלל להקב"ה, וכיצד הכל יכול להתהפך לטובה כאשר מתרגלים לתת לכל אחד מילים טובות. בזמירות, כשהגיעו לקטע של "מודה אני לפניך" הכריז ראש הישיבה "כשחל שבת ביום טוב, מדלגים על הקטע 'מודה אני לפניך', ושבת אצל רבינו זה חג", וראש הישיבה התחיל בשמחה עצומה "אשת חיל" בנוסח ברסלב. במהלך הסעודה שרו ביחד, כפי שראש הישיבה מדבר כל הזמן על כך שעיקר היהדות היא לעשות את הדברים הפשוטים כמו שירת הזמירות וכדומה. לאחר הסעודה אמר ראש הישיבה שאסור להשאיר את הילדים לבד, או שילכו לישון עם הילדים, או שהם יהיו ליד האבא בבאטע.

בבאטע שרו ביחד את הזמירות ושאר השירים החמים, ולאחר מכן המשיך ראש הישיבה את השיחה הקודמת של הודאה להקב"ה, ראש הישיבה אמר שהשנה כולם פחדו שבגלל הנסיעות והעצירות הרבות וגם היו הרבה דיווחים ששדות התעופה יהיו עמוסים מאד והתכוונו שהרבה מזוודות לא יגיעו, לכן כל אחד התפלל היטב "השם תעזור שהמזוודות שלי יגיעו" ועד כמה שזה נשמע נפלא, השנה הוא אבדה הרבה פחות משנים אחרות. ראש הישיבה שליט"א דיבר רבות על גודל השהות אצל רבינו ז"ל באומן, וכיצד לנצל את ראש השנה כפי שצריך, ועל החיוק והעצות הנפלאות שאנו מקבלים מרבינו ז"ל, המלווה אותנו לאורך כל השנה, ומקרב אותנו להשם יתברך.

בשבת קודש בבוקר יצא ראש הישיבה לציון עם הרבה אנשי שלומינו, אמרו את התיקון הכללי והתבודדו, ואחר כך חזרו לבניין, ונעמדו להתפלל בהתרוממות ובנעימות. לאחר התפילה היה שיעור יפה בסיפורי מעשיות, ראש הישיבה לימד מעשה י"ג של הו' בעטלערס, ראש הישיבה דיבר באריכות שאפילו שכבר ביקשת הרבה מהשם יתברך, תבקש שוב, ואם עדיין לא נעזרת, אולי כדאי לדבר אל הקב"ה עם יותר דרך הארץ? צריכים להשיח את הלב אל הקב"ה, ולא לבוא בטענות למה עדיין לא נעזרו, רק לבקש פעם ועוד פעם ברחמים ובתחנונים. אחר כך דיבר ראש הישיבה קצת על "שלוש בית", לדבר יפה לאישה, לראות את מעלותיה ולא לשים לב לחסרונותיה.

הציבור ניצל את שבת אחר הצהריים כמו שצריך, חלק נחו מהדרך הקשה, או שהלכו לציון, או שלמדו את השיעורים בבית המדרש.

בסעודה שלישית אמר ראש הישיבה שרק הגעה לאומן בראש השנה לא הופכת את אדם לחסיד ברסלב, כל העולם חייב להגיע לרבינו באומן, מי לא צריך תיקון? אבל אחד שרוצה להיות חסיד ברסלב צריך לקחת את הלימודים של רבינו ברצינות, להתבודד כל יום להשיח את הלב להשם יתברך בשפה האישית, ולספר לו כל מה שיש לו על הלב, ללמוד כל יום, קצת משניות, קצת גמרא, קצת חומש. ראש הישיבה דיבר על "סדר דרך הלימוד" המתוק שרבינו נתן לנו, גם אם אין לך סבלנות, אין לך חברותא, "תגיד את המילים האלה גם בלי להבין...". ראש הישיבה דיבר הרבה פעמים שאסור לרצות לכבות בציון, גם כי זה לא חלק מהתיקון, ועוד יותר מכך שכל שמנסים לכבות יותר זה לא עובד... צריך לדבר בצורה הכי טבעית, כמו שמשוחחים את הלב לחבר קרוב.

אנשי שלומינו נמצאים עדיין תחת הרושם מראש השנה הנעלה באומן בצל הקודש של ראש הישיבה שליט"א, איך שהיו יחד, התפללו את התפילות ברוב עם ותקעו בשופר בהתעוררות רבה, אכלו את סעודות השבת והחג עם השירים הנהדרים מהזמירות והניגונים יחד, התפילה וההתבודדות והתיקון הכללי בציון הקדוש עם געגועים והשתכחות הנפש, ודרשות הנפלאות והשיעורים של ראש הישיבה שליט"א.

למרות שבשבועות שלפני ראש השנה נשמעו אזהרות מכיוונים שונים, "דוברים" ו"שגרירויות" השמיעו דיווחים מפחידים, "לא נוכל לקחת אחריות" הזהיר דובר הממשלה הצינית. "זה סכנת נפשות, אוקראינה נמצאת במצב מלחמה", צעקו שגרירים אחרים. אבל חסידי ברסלב לא נבהלו מזה יותר מדי, בידיעה שזה רק עוד מניעה שהסמ"ך מ"ם מנסה כדי למנוע מאתנו להגיע לרבינו הקדוש לראש השנה, במיוחד כששמענו מיהודים שנסעו ועשו דרכם לאומן במהלך חודש אלו, שבכל הדרכים מכל המדינות השכנות עד אומן, וכך גם באומן עצמה, המצב רגוע לחלוטין, לא רואים בכלל מצב של "מלחמה", וכמו שהרבנים החשובים וגדולי פוסקי דורנו כולם פסקו פה אחד פסיקה ברורה שאין זה מקום סכנה, וניתן לנסוע בבטחה לאומן, בניגוד לעיתונים וקווי הטלפון שרצו להפיץ פחד מהנסיעה לאומן. שזה מה שהם צריכים לעשות כדי שיהיה להם ממה להתפרנס, אחרי הכל, הם חיים רק מהשלכת פחד ואימה על הציבור, זה גורם לציבור לרצות להתעתקן בחדשות.

בימים האחרונים שלפני ראש השנה העל"ט, עשרות אלפי יהודים יצאו למעשה בדרך הארוכה והמתושה, ונסעו דרך ממדינות אחרות, ועשו את דרכם משם במשך שעות ארוכות ומטוסים, במכוניות, באוטובוסים וברכבות, כאשר כל פסיעה שמתקבלים, מתחזק הרצון והחשק והתשוקה להגיע לרבינו ז"ל לראש השנה, מה שהזכיר לנו את הנסיעות הרבות שנסעו הסבים והסבא רבה בזמנם לצדיקים על החגים, לא היו כאלה דרכים קלים להגיע אל רבי כמו בימים אלו.

העולם עמד והשתומם "מנן ומאן הוא רחיקך", מדוע ולמה נכנסים לאזור מלחמה? למה אנשים מרשים לעצמם להוציא כאלו סכומי כסף על הדרכים והכרטיסים? מדוע אנשים מוכנים לסבול בדרכים שלוקחות שעות ארוכות של שלושים וארבעים שעות להגיע לאומן? מה כבר יכולים למצוא באומן שאי אפשר למצוא בניו יורק, ירושלים, לונדון או אנטוורפן? – שאלו אנשים, מה מניע את רבבות היהודים שנוסעים במסירות נפש? – תהו אנשים.

התשובה לכל השאלות הללו היא "אמונת חכמים". עם ישראל מאמינים בצדיק הקדוש, הנחל נובע מקור חכמה, שביקש ודרש שיבואו אליו על ראש השנה, והבטיח לתקן כל אחד שיקח חלק בקיבוץ הקדוש.

וכך אכן היה ברוך ה', כל מי שהיה שם יכול להעיד על הדרכים השלוות והמצב הנורמלי באומן, איך הכל התנהל כמדי שנה, ואם היו שינויים, זה היה רק המלונות החדשים הרבים. בתי מדרשים, ועסקים שנוספו במהלך השנים האחרונות. אין כאן לא טילים, ולא פצצות, לא טנקים, ולא סירנות, לא שרירין ולא קיימין.

אולם אנשי שלומינו בהיכל הקודש נתפסו בהפתעה. כששם בבניין היכל הקודש המלחמה נראתה בקנה מידה חזקה מאוד... נראו הרבה "חמושים" מסתובבים, אחד היה חמוש במשניות, אחר בתהלים, השני בגמרא. ועוד אחד עם שלחן ערוך או חומש. עין מיומנת יכלה להבחין גם ב"כוחות המיוחדים", הסוכנים הנסתרים, שמבחוץ לא נראו בהם משהו מיוחד, אך חרישית שפתיהם רועדות בתפילה והבודדות, והם דבקים בהשם יתברך עשרים וארבע שעות ביממה.

שבת קודש אצל רבינו הקדוש

הציבור הרחב כבר הגיע לאומן ביום חמישי, וזכו לערוך שבת מרוממת מאוד בצל קדשו של רבינו ז"ל באומן.

בליל שבת התפללו תפילה מרוממת עם הבעל תפילה מו"ה מרדכי היימליך הי"ו לאחר התפילה - בזמן הכנת בית המדרש לקראת הסעודה מסר ראש

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יצחק ראטה שליט"א

מנהל בית הדפוס בבית שמש

לרגל הולדת בתו ונכדו למזל טוב

הזכויות האדירות שיש לכם, בלהפיץ את

הלימודים של רבינו הקדוש ברחבי ארץ ישראל

ובכל העולם כולו, יעמוד לכם ולב"ב שתראו

הרבה נחת יהודית מכל ילדיכם מתוך בריאות,

בני ברוכי, חיי ארוכי, ומווני רווחי, וסייעתא

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נתנאל לב שליט"א

מנהל בית הדפוס בבני ברק

לרגל הולדת בתו למזל טוב

הזכויות האדירות שיש לכם, בלהפיץ את

הלימודים של רבינו הקדוש ברחבי ארץ ישראל

ובכל העולם כולו, יעמוד לכם ולב"ב שתראו

הרבה נחת יהודית מכל ילדיכם מתוך בריאות,

בני ברוכי, חיי ארוכי, ומווני רווחי, וסייעתא

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים
יום שלישי בשעה 21:15	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	15 דקות לאחר הדה"נ	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ב 6
יום רביעי בשעה 21:30	20 דקות לפני השקיעה	בקרב אי"ה	10 דקות לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
שיעור: יום ראשון בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ תב"ד)	45 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דקות לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה -1)

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / ארגנטין 354380-451-152
אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090 / בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 212-444-9191 / ארגנטין 354370-451-152
אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080 / בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com